क्रमः। ततः परं मुक्तिः। एतच्च संसारिजीव-बाहुल्यकथनं मोक्षस्य दुर्लभतासूचनार्थम्। अयञ्च नवधा निर्द्दिष्टो जन्मक्रमः प्रायिक एव। तदुक्तमादित्यपुराणे।
व्युत्क्रमेणापि मानुष्यं प्राप्यन्ते पुण्यगौरवात्।
विचित्रा गतयः पुंसां कर्म्मणां गुरुलाघवैः॥"
इति तट्टीका॥
कुयोनिमोक्षणं यथा,—
वाराह उवाच।
"येन गर्भं न गच्छेत तन्मे शृणु हि माधवि!।
कथयिष्यामि ते ह्येवं सर्व्वधर्म्मविनिश्चयम्॥
कृत्वापि विपुलं कर्म्म आत्मानं न प्रशंसति।
कुर्व्वते बहुकर्म्माणि शुद्धेनैवान्तरात्मना॥
कृत्वापि मम कर्म्माणि मत्प्रियाणि वसुन्धरे!।
नैव कुर्व्वन्त्यहङ्कारं क्रोधञ्चैव न गृह्णति॥
समं पश्यति चित्तेन लाभालाभविवर्जितः।
पञ्चानामिन्द्रियाणाञ्च समर्थो निग्रहे रतः॥
कार्य्याकार्य्ये विजानाति सर्व्वधर्म्मेषु निष्ठितः।
शीतोष्णवातवर्षादिक्षुत्पिपासासहश्च यः॥
यो दरिद्रो निरालस्यः सत्यवागनसूयकः।
स्वदारनिरतो नित्यं परदारविवर्जितः॥
सत्यवादी विशुद्धात्मा नित्यं भागवतप्रियः।
संविभागी विशेषज्ञो नित्यं ब्राह्मणवत्सलः॥
प्रियवादी द्विजानाञ्च मम कर्म्मपरायणः।
कुयोनिन्तु न गच्छेत मम लोकाय गच्छति॥"
वियोनिमोक्षणं यथा,—
"अन्यच्च ते प्रवक्ष्यामि तच्छृणुष्व वसुन्धरे!।
यो वियोनिं न गच्छेत मम कर्म्मपरायणः॥
जीवहिंसानिवृत्तस्तु सर्व्वभूतहितः शुचिः।
सर्व्वत्र समतायुक्तः समलोष्टाश्मकाञ्चनः॥
बाल्ये स्थितोऽपि वयसि क्षान्तो दान्तः शुभे रतः।
कृत्यं नैव विजानाति परेणापकृतं क्वचित्॥
कृत्यञ्च संस्मरेत् ह्येतदसत्यञ्च न जल्पति।
व्यलीकेषु निवृत्तो यः पर्य्येति कृतनिश्चयः॥
नित्यञ्च धृतिमान् किञ्चित् परोक्षेऽपि न च क्षिपेत्।
ऋतुकालेऽभिगच्छेत अपत्यार्थं स्वकां स्त्रियम्॥
ईदृशास्तु नरा भद्रे! मम कर्म्मपरायणाः।
ते वियोनिं न गच्छन्ति मम गच्छन्ति सुन्दरि॥"
तिर्य्यग्योनिमोक्षणं यथा,—
वाराह उवाच।
"गुह्यानां परमं गुह्यं तच्छृणुष्व वसुन्धरे!।
तिर्य्यग्योनिगताश्चापि यो न गच्छन्ति किल्बिषम्॥
अष्टम्याञ्च चतुर्द्दश्यां मैथुनं यो न गच्छति।
भुक्त्वा परस्य चान्नानि यश्चैव न विकुत्सति॥
बाल्ये वयस्यपि च यो मम नित्यमनुव्रतः।
येन केनापि सन्तुष्टः पितृमातृप्रपूजकः॥
प्राप्तेन जीवति च यः प्रविभागी गुणान्वितः।
अलुब्धः सर्व्वकार्य्येषु स्वतन्त्रो नित्यसंयतः॥
विकर्म्म नाभिकुर्व्वीत कौमारव्रतसंस्थितः।
सर्व्वभूतदयायुक्तः सत्त्वेन च समन्वितः॥
मतिमान्नैव तप्येत परार्थेषु कदाचन।
ईदृशीं बुद्धिमास्थाय मम कर्म्माणि कुर्व्वते।
तिर्य्यग्योनिं न गच्छेत मम लोकाय गच्छति॥"
इति वराहपुराणे योनिगर्भमोक्षणनामाध्यायः॥

योनिकन्दः, पुं, (योनौ कन्द इव।) योनिरोग-विशेषः। तस्य निदानं यथा,—
"दिवास्वप्नादतिक्रोधाद्व्यायामादतिमैथुनात्।
क्षताच्च नखदन्ताद्यैर्व्वाताद्याः कुपिता यथा॥
वाताद्याः कुपिता यथा। यथा निदानकुपिता वाताद्याः। रूपमाह।
'पूयशोणितसङ्काशं लकुचाकृतिसन्निभम्।
जनयन्ति यदा योनौ नाम्ना कन्दः स योनिजः॥'
लकुचाकृतिसन्निभं लकुचाकाराकारम्। गुड़कमत्र विशेष्यं बोद्धव्यम्॥ *॥ वातजादि-भेदेन रूपभेदमाह।
'रूक्षं विवर्णं स्फुटितं वातिकं तं विनिर्द्दिशेत्।
दाहरागज्वरयुतं विद्यात् पित्तात्मकन्तु तत्॥
तिलपुष्पप्रतीकाशं कण्डूयन्तं कफात्मकम्।
सर्व्वलिङ्गसमायुक्तं सान्निपातात्मकं भवेत्॥'
अस्य चिकित्सा। योनिशब्दे द्रष्टव्या।" इति भावप्रकाशः॥

योनिजं, त्रि, (योनेर्ज्जायते इति। जन्+डः।) योनिनिःसृतशरीरादिकम्। यथा,—
"सा च त्रिधा भवेद्देह इन्द्रियं विषयस्तथा।
योनिजादिर्भवेद्देह इन्द्रियं घ्राणलक्षणम्॥"
इति भाषापरिच्छेदः॥
"योनिजादीति। योनिजमयोनिजञ्चेत्यर्थः। योनिजमपि जरायुजमण्डजञ्च। जरायुजं मानुषादीनां अण्डजं सर्पादीनाम्। अयोनिजं स्वेदजोद्भिदादिकम्। स्वेदजाः कृमिदंशाद्याः। उद्भिदस्तरुगुल्माद्याः। नारकिणां शरीरमप्ययोनिजम्।" इति सिद्धान्तमुक्तावली॥

योनिदेवता, स्त्री, (योनेर्देवता।) पूर्व्वफल्गुनी-नक्षत्रम्। इति हेमचन्द्रः॥

योनिमुद्रा, स्त्री, (योन्याकृतिर्मुद्रा हस्तभङ्गी।) भगवत्याः पूजायां प्रदर्शनीयाङ्गुलीरचितयोन्याकारमुद्राविशेषः। यथा,—
"पञ्च प्रणामान् कृत्वाथ ॐ ह्रीँ श्रीमितिं मन्त्रकैः।
अन्येषां पुरतश्चैव अधिकाल्पा यथेच्छया।
योनिमुद्रां ततः पश्चात् दर्शयित्वा विसर्ज्जयेत्॥
द्वौ पाणी प्रसृतीकृत्य कृत्वा तूत्तानमञ्जलिम्।
अङ्गुष्ठाग्रद्वयं न्यस्य कनिष्ठाग्रद्वयोस्ततः॥
अनामिकायां वामस्य तत्कनिष्ठां पुरो न्यसेत्।
दक्षिणस्यानामिकायां कनिष्ठां दक्षिणस्य च॥
अनामिकायाः पृष्ठे तु मध्यमे विनियोजयेत्।
द्वे तर्ज्जन्यौ कनिष्ठाग्रे तदग्रेणैव योजयेत्॥
योनिमुद्रा समाख्याता देव्याः प्रीतिकरी मता॥
त्रिवारं दर्शयेदग्रे मूलमन्त्रेण साधकः।
तां मुद्रां शिरसि न्यस्य मण्डलं विन्यसेत्ततः॥"
इति कालिकापुराणे ५३ अध्यायः॥ *॥
पारिभाषिकयोनिमुद्रा यथा। मन्त्रमुक्तावल्याम्।
"उपविश्यासने मन्त्री प्राङ्मुखो वाप्युदङ्मुखः।
षट्चक्रं चिन्तयेद्देवि! प्राणायामपुरःसरम्॥
चतुर्द्दलं स्यादाधारं स्वाधिष्ठानन्तु षड्दलम्।
नाभौ दशदलं पद्मं सूर्य्यसंख्यदलं हृदि॥
कण्ठे स्यात् षोड़शदलं भ्रूमध्ये द्विदलन्तथा।
सहस्रदलमाख्यातं ब्रह्मरन्ध्रे महापथे॥
आधारे कन्दमध्यस्थं त्रिकोणमतिसुन्दरम्।
त्रिकोणमध्ये देवेशि! कामबीजं सुलक्षणम्॥
कामबीजोद्भवं तत्र स्वयम्भुलिङ्गमुत्तमम्।
तस्योपरि पुनर्ध्यायेत् चित्कलां हंसमाश्रिताम्॥
ध्यायेत् कुण्डलिनीं देवीं स्वयम्भुलिङ्गवेष्टिताम्।
चित्कलया कुण्डलिनीं तेजोरूपां जगन्मयीम्॥
आधारादीनि पद्मानि भित्त्वा तेजःस्वरूपिणीम्।
हंसेन मनुना देवीं ब्रह्मरन्ध्रं नयेत् सुधीः॥
सदाशिवेन देवेशि! क्षणमात्रं रमेत् प्रिये!।
अमृतं जायते देवि! तत्क्षणात् परमेश्वरि!॥
तदुद्भवामृतं देवि! लाक्षारससमोपमम्।
तेनामृतेन देवेशि! तर्पयेत् परदेवताम्॥
षट्चक्रदेवतास्तत्र सन्तर्प्यामृतधारया।
आनयेत्तेन मार्गेण मूलाधारं पुनः सुधीः॥
ततस्तु परमेशानि! अक्षमालां विचिन्तयेत्।
चित्रिणी विशतन्त्वाभा ब्रह्मनाड़ीगतान्तरा॥
तया संग्रथिता ध्येया साक्षाज्जाग्रत्स्वरूपिणी।
अनुलोमविलोमेन मन्त्रवर्णविभेदतः॥
मन्त्रेणान्तरितान् वर्णान् वर्णेनान्तरितं मनुम्।
कुर्य्याद्वर्णमयीं मालां सर्व्वमन्त्रप्रकाशिनीम्॥
चरमार्णं मेरुरूपं लङ्घनं नैव कारयेत्।
सबिन्दुं वर्णमुच्चार्य्य पश्चान्मन्त्रं जपेत् सुधीः॥
अष्टोत्तरशतं मूलमन्त्रं ज्ञानेन संजपेत्।
वर्गाणामष्टवर्गेण अष्टवारं जपेत् सुधीः॥
अ क च ट त प य शा इत्येवञ्चाष्टवर्गकाः।
योनिमुद्रा महेशानि! तव स्नेहात् प्रकाशिता॥
मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं योनिमुद्रां न वेत्ति यः।
शतकोटिजपेनापि तस्य सिद्धिर्न जायते॥"
इति शाक्तानन्दतरङ्गिणी॥

योनिरोगः, पुं, (योनेः रोगः।) भगगदः॥ (यथा, सुश्रुते। १। ४५।
"शूलोदावर्त्तातिसारप्रवाहिकायोनिरोगगर्भस्रावरक्तपित्तश्रमक्लमहरम्॥" *॥) अस्य निदानादिर्योनिशब्दे द्रष्टव्यः॥

योन्यर्शः, [स्] क्ली, (योनिजातमर्शः।) योनिजातरोगविशेषः। तत्पर्य्यायः। कन्दसंज्ञम् २। इति त्रिकाण्डशेषः॥ (यथा,—
"केचित्तु भूयांसमेव देशमुपदिशन्त्यर्शसां शिश्नमपथ्यपथं गलमुखनासिकाकर्णाक्षिवर्त्मानि त्वक्च।" इति चरके चिकित्सास्थाने अष्टमे अध्याये॥)

योषा, स्त्री, (यौति मिश्रीभवतीति। यु मिश्रणे+बाहुलकात् सः। इत्युज्ज्वलदत्तः। ३। ६२। स्त्रियां टाप्।) नारी। इत्यमरः। २। ६। २॥ (यथा, देवीभागवते। ३। २५। ९।